భూతవైద్యుడు

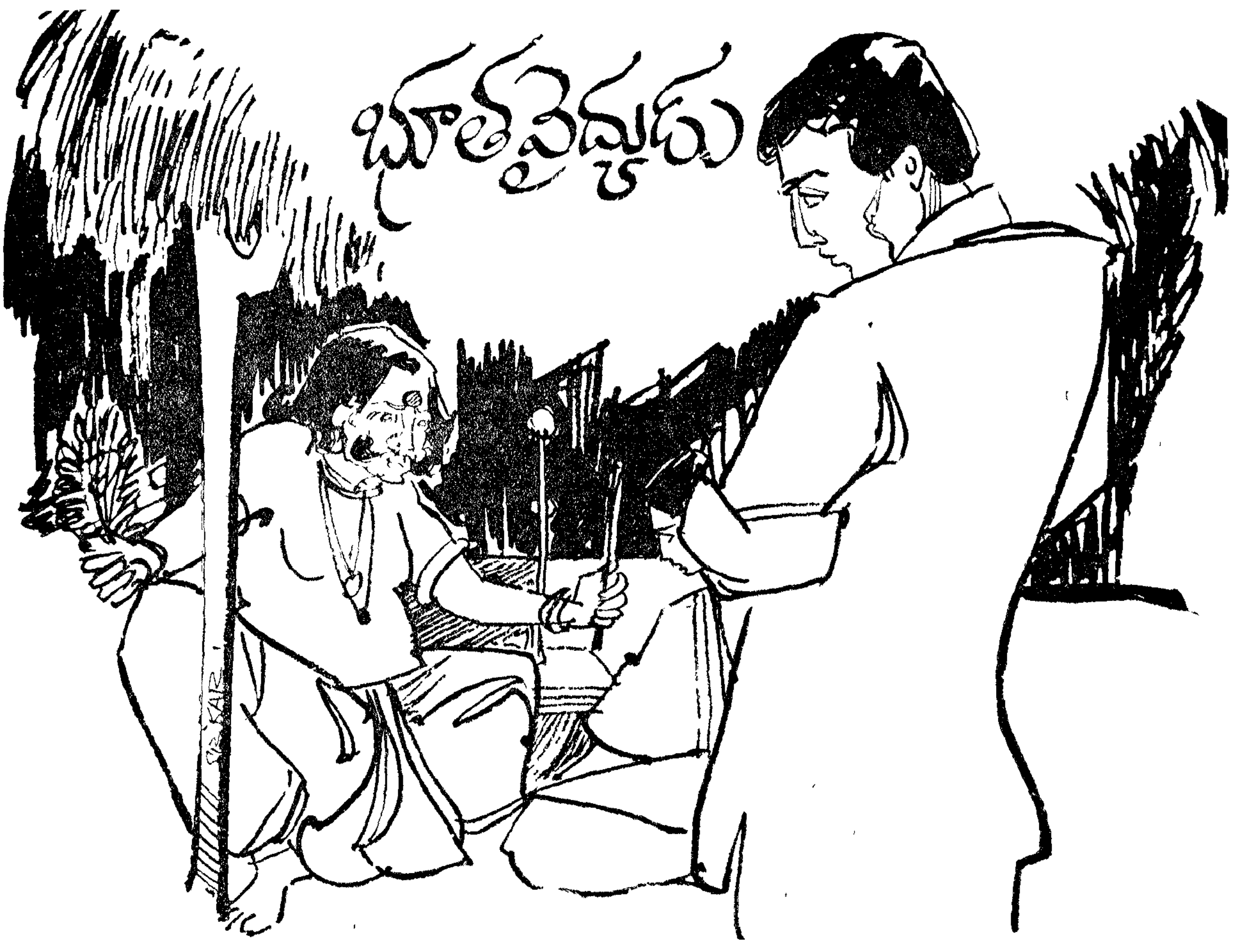

పులికంటి కృష్ణారెడ్డి

ముప్పై యేండ్ల తరువాత ముచ్చటపడి నడుస్తున్నాను— ఆ బాట మీద!

అరఫర్లాంగు దూరం నడవాలంటే అయిదు కాకుంటే పది నిముషాలు అటూ యిటూ రిక్షాకోసం పొరాడే మనసు సరాసరి నాలుగు మైళ్ళు నడవడానికి నిశ్చయించుకొనిందా బాటమీద! ఆశ్చర్యం—

ఆ చిన్న వయస్సులో అమ్మ కట్టిచ్చిన సద్దిబువ్వ నొక చంకన తగిలించుకొని, పలకా పుస్తకాలు మరొకచేత పట్టుకొని ఉదయాన నాలుగు మైళ్ళు, సాయంత్రము వెళ్ళొస్తుంటూ నాలుగు మైళ్ళు నడిస్తేనేకాని ప్రాథమిక విద్య పట్టుబడేదికాదు. ఆ బాటమీద అలుపూ సొలుపు ఎరుగకుండా నాలుగేళ్ళు నడిచాయి చదువుకోసమని!

ముప్పై యేళ్ళనాటి అనుభూతులు మనస్సులో మెదులుతూంటే దారి జరిగిన సంగతి తెలియడమే లేదు. గొబ్బిళ్ళ మిట్ట దాటి నడుస్తున్నాను. ఆ చిన్ననాటి మధురానుభూతులు మనస్సును మత్తెక్కిస్తుంటే నడుస్తున్నట్టే తెలియకుండా నడుస్తున్నాను.

“ఏవూరన్నా మీది?”— పాతికేళ్ళ పడుచు వాడు— ఆ బాటమీదే నడుస్తున్నవాడు— నన్ను ప్రశ్నించాడు. చెప్పాను.

“ఇప్పుడే ఊరికి పోతావుండేది?”

చెప్పాను.

“ఏం పనిమీద నువ్వు జక్కిదొనం బొయ్యేది?”

చెప్పాను!— అమీపటలం ఫర్లాంగు దూరం మా యిద్దరిమధ్య మాటలు లేవు.

ముప్పై యేళ్ళ క్రిందటి వాతావరణములో జరిగిన మార్పులు గమనిస్తున్నాను.

“అదిగాదన్నా! — అడిగిందానికి పుల్లిరిసి నట్టు 'ఆఁ! ఊఁ!!' అటుండావే!... యేం? నోటి ముత్యాలు రాలిపోతాయా!” అమాయకంగా అడిగాడు పడుచువాడు.

పెదవుల మీద ఓ చిరునవ్వు క్షణికంగా మాయమయింది. పసిగట్టాడు పడుచువాడు

“ఎందుకన్నా నవ్వుతుండావు?” — మళ్ళీ అదే అమాయకత.

“ఏమీ లేదు వాయనా! మేము చదువుకునేరోజుల్లో ఈబాటమీద దినమూ నాలుగు నాలుగు ఎనిమిది మైళ్ళు నడిచేవాళ్ళం అప్పుడిదంతా బ్రహ్మాండమైన అడవి. పొడి చెట్లు బయలుగా తయారయిందే!... అందుకే నవ్వువచ్చింది! — చక్కగా సర్దుబాటు చేశాను. “అదా?...ఏముంది?... ఎపుడికిబలంవుంటే వాడు మొనగాడికాలంలో ఇంటిదూలాలకని కొందరు, బొగ్గులకని మరి కొందరు, అడివినంతా నరకి పారేస్తావుంటే పొడిసెట్లు గాకేవుంటాయి?” అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానం దొరికింది. అక్కడికి ఆపితే ఆ అమాయక ప్రాణిమనసు దెబ్బతింటుంది. అలా కాకూడదనుకున్నాను.

“నువ్వెంత వరకు వస్తున్నావు తమ్ముడూ?”

“నేనూ జక్కిదొనం దాకానే!”

“మీదేవూరు?”

“గొబ్బిళ్ళ మిట్ట”

“పెండ్లయిందా?”

“ఆఁ... అయింది!... అప్పుడే ఆయిదేండ్లయి పోలా?”

శరీరాభిమానం

ధర్మపథం

— బులుసు వేంకటరమణయ్య

ప్రతి శరీరధారికీ 'నేను, నాది' అనే అహంకార, మమకారాలు ఉండడం సహజం. అవి ఉన్నంతకాలం ఆత్మ పరిశుద్ధంగా ఉండదు. అందువలన వాటిని మనస్సునుండి పారదోలడానికి ప్రయత్నించాలి. వాటిని పోగొట్టుకోవాలంటే ఎడతెగని అభ్యాసం ఉండాలి. సహనశక్తి అధికంగా ఉండాలి.

మనం అన్నం వండుకోడానికి బియ్యం కావాలి. వరిబియ్యపు గింజచుట్టూ ఊక ఆవరించి ఉంటుంది. అది తీసివేస్తేనేగాని బియ్యపుగింజ స్వరూపం తేలదు ఆ గింజ కూడా ఎర్రగా ఉంటుంది. దానిని దంచి నలగగొడితేనేగాని ఎరుపుచాయ పోదు అది తవుడుగా మారి, తెల్లని బియ్యపుగింజను మనకు అందిస్తుంది. అందుకోసం మనం ధాన్యాన్ని దంచాలి. దంచగా దంచగా పైనున్న పొట్టు గింజ నుంచి వేరుపడుతుంది. తర్వాత చెరగాలి. అప్పుడు ఊక తేలిక అగుటవల్ల దూరంగా ఎగిరిపోయి గట్టి గింజ మిగులుతుంది. తర్వాత మళ్ళీ దంచాలి. అలా దంచితే గింజపైనున్న ఎర్రని ఆవరణ తవుడుగా మారి వేరు పడుతుంది. దంచిన తర్వాత చెరిగితె తవుడు తేలిక అయినందువల్ల దూరంగాపడి, తెల్లని బియ్యపు గింజలు మిగులుతాయి. అవి పక్వానికి యోగ్యంగా ఉంటాయి.

మన ఆత్మ తెల్లని బియ్యపుగింజ వంటిది. దానిని ఆవరించి ఉన్న ఊక, తవుడు అహంకార మమకారాలవంటివి. ధాన్యాన్ని ఒక్కసారి దంచితె ఊక, తవుడు వదలవు అవి బాగా నలిగేవరకూ దంచవలసినదే! తర్వాత చెరగవలసినదే! దానికి ఎంతో పరిశ్రమ, ఓపిక ఉండాలి. అలా చెయ్యకపోతే మంచి— పరిశుభ్రమైన బియ్యం దొరకవు ఎంతో అభ్యాసంచేసి ఓపిక పట్టివుంటే క్రమక్రమంగా అహంకార మమకారాలు తొలగిపోతాయి. అవి తొలగిపోతే శరీరాభిమానం నశిస్తుంది. ఆత్మ పరిశుద్ధమవుతుంది. తత్త్వపగతికి అహంకార మమకారాలు పూర్తిగా పోవాలిగదా!

భూతవైద్యుడు

"ఎంత మంది బిడ్డలు ?"

మాటకుమాట తడుముకోకుండా బదులు చెబుతుండిన తమ్ముడు ఈసారి బదులు పలకలేదు. తల వాల్చి మౌనంగా నడుస్తున్న అతని వాలకం చూస్తుంటే – 'ఎందుకడిగామా?' అని మనస్సు చివుక్కుమన్నది. ఏదోవిధంగా ఊరట పరచాలను కొన్నాను.

"ఇంకనూ బిడ్డలు కనలేదన్న మాట!" తల అడ్డంగా తిప్పాడు తమ్ముడు.

"దానికేముందిలేవయ్యా ? అయిదేండ్లకే బిడ్డలు కలుగకపోతే మునుచుకపోయేదేముంది కొంత మందికి పదేండ్లకు కూడా సంతానం కలుగుతూ వుంటుంది. అలా ఎంతమందిని మనం చూడలేదు ?"— సమాధాన పరచాలని ప్రయత్నించాను.

"నీపేరేమిటి తమ్ముడూ ?" గోముగా అడిగాను.

ఒక్కసారి నావైపు చూశాడు. కనుకొలకుల్లో నీరు తిరుగుతున్నాయా? అనిపించింది. మళ్ళీ తల వంచుకొంటూ 'పర్దేసు' అన్నాడు.

"చూడు పరదేసూ! ఇందాక నన్ను, మాట్లాడితే నోటి ముత్యాలురాలిపోతాయా? అని అడిగి, యిప్పుడు నువ్వు మాట్లాడకుండా నడుస్తున్నావే! ఇది సరిపోతుందా?"

"అదిగాదన్నా!"– సందేహంగా చూస్తూ నసుగుతున్నాడు మనిషి.

"చెప్పు తమ్ముడూ!" ఆప్యాయత ఉట్టిపడేలా అడిగాను.

"నేనొక కర్మ పట్టోడిని!"

"ఏం జరిగిందయ్యా?"

"ఇప్పుడు నా కెందుకు పెండ్లంటే యినకుండా అయిన సంబంధమని, కాసి పోసేదానికి దిక్కులేదనీ, అమ్మ నాయనా మొత్తుకుంటే, ఒక్కగానొక్క బిడ్డను వాళ్ళమాటను కాదనేదెందుకని ఒప్పుకుంటి. పెండ్లి చేసుకుంటి, నా కర్మేమోకాని— బొట్టు గట్టింది మొదలు నేను దగ్గరికి పోతేచాలు. గెడ్డన పడిన శాప మాదిరిగ యిలయిల కొట్టుకుంటూ పడిపోతుంది. నోట్లో నురుగులు గక్కుతుంది"- గొంతు బొంగురు పోయింది పరదేసుకు. ఈ వింత విడ్డూరంగా తోచింది. పరదేసు పరిస్థితికి మనస్సు కలుక్కుమనింది.

"డాక్టర్లకు చూపలేదా పరదేసూ?"

"ఒకరా యిద్దరా! ఎవురే పేరు చెప్పితే వాళ్ళ దగ్గరికంతా పోతి. రూపాయను దమ్మిడనుకొని పెట్టు పెడితి. కర్మ రోగం పంటే ముడుపులు గట్టితి. మొక్కవలసిన దేవుళ్ళకంతా మొక్కితి. ఏంవిలాబం?— యింటిచుట్టూ అప్పులోళ్ళు తిరుగుతూంటే ఈ దిగుల్తో ముసిలోళ్ళిద్దరూ మంచమెక్కిరి"— పడిన బాధలు తలచుకొనేసరికి పరదేసు మాటల్లో నిస్పృహ తొణికిసలాడుతూ వుంది. జీవితాన్ని ఆనందంగా అనుభవించవలసిన పాతికేళ్ళ వయసులో పాపం! పరదేసు పడుతున్న బాధలను వింటుంటే మనసు వికలమయ్యింది అయినా నెత్తి బరువు కాదుగదా దించడానికి!–

"అయితే యిప్పుడు జక్కిదొనం యేం పని మీద వస్తున్నావు పరదేసూ?"

"కర్మ రోగంవూకాదు. అసలు రోగం అసలే కాదని తేలేసరికి దెయ్యం పట్టిందేమో చూపించమన్నారు."

"దెయ్యమా?"

"అవును."

"నీకు నమ్మకముందా?"

"యాడొచ్చినోడు ఎర్రోడు గదన్నా? ఎవురేం జెపితే అదంతా చెయ్యాల్సిందే!"

"అయితే దెయ్యానికి జక్కిదొనానికియేం సంబంధం?"

"అదేందన్నా అట్లంటావే? దెయ్యాల తోలడానికి కొల్లూరి పుల్లయ్యకు మించిన మొనగాడీ పాయకట్లో లేడుగదా?"

"ఎవరు ?...కొల్లూరు పుల్లయ్యా!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాను.

"అవునన్నా!"

ఆ మాటతో బుర్ర గిర్రున తిరిగింది. ముప్పైయేళ్ళ వెనక్కు వెళ్ళింది! ...

ఆ రోజుల్లో బుడంకాయంత బుల్లోడు పుల్లయ్య. పంగాయకు కాళ్ళు చేతులని పొరకపుల్లలు గుచ్చినట్లుండేది అకారం.

ఎవ్వరూ ఆ ఆకారాన్ని 'కొల్హారు పుల్లయ్యా!' అని పిలిచిన పాపాన పోలేదు. నాకు వినే అదృష్టము కలగలేదు. 'ఒరే కొల్హారూ!'' కొందరంటే; మరికొందరు 'పుల్లయ్యా!' అని ఆప్యాయంగా పిలిచేవారు. కొందరు, 'ఒరే పుల్లిగా!' అనేవారు. ఎటు పిలిచినా పలికేవాడు. చెప్పినపని చేసేవాడు. పెట్టింది తినేవాడు. వంకాయ లాంటి వంటిలో పొరకపుల్లల్లాంటి కాళ్ళూ, చేతులు బోద పుల్లలయ్యేసరికి ఆ వూళ్ళో అల మందకు నాయకుడయ్యాడు పుల్లయ్య. అంతవరకే నాకు గుర్తు. మరియిప్పుడేమో దెయ్యాలని తరుముతున్నాడట!

గతస్మృతి మనస్సులో మెదిలేసరికి చిరునవ్వు పెదవులపై వెలసింది. మళ్ళీ చిరునవ్వుకు కారణం అడుగుతాడేమో పరదేసు అని సందేహంగా అతని వైపు చూశాను. వంచిన తల ఎత్తకుండా నడుస్తున్నాడతడు. మా లోకంలో మేముంటే దారి జరిగిన సంగతే తెలియలేదు. ఈ లోకంలో పడేసరికి ఊరి ముందర మేమున్నాం. ఆ తరువాత మా దారులు వేర్వైనాయి! 'వస్తానన్నా!' అంటూ నా వద్ద సెలవు తీసుకొన్నాడు పరదేసు. ముప్పైయేళ్ళ ముందటికీ యిప్పటికీ పోలికలే లేని ఆ వూరిని పోల్చుకో లేని స్థితిలో బిక్కమొహంతో యింటిదారి పట్టాను.

ఇంట్లో అడుగు పెట్టానో లేదో అందరు చుట్టుకొన్నారు. కొండెక్కినంత సంబరపడి పోతున్నారందరు, 'దారెలా కనుపించింది నాయనా!' అని కొందరు, 'వాడు పెద్దోడైపోయాడులే!' అని కొందరు తలకొక తీరుగా వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు. మా అన్నయ్య వదినెమ్మను వంటింటి వైపు పురమాయించి, సేద్యగాడిని అకుతోటకు అరటాకుల కోసం తరిమాడు. ఇంట్లో వున్నానన్న మాటేకానీ మనస్సంతా పుల్లయ్య మీదే వుంది. వంటకాల్లో మసాలా మాత్రమే కాదు మాటల్లో మమకారాన్ని కూడా రంగరించి పెడుతూంటే మా వదినమ్మ — సుష్టుగా భోంచేశాము. చేతి మీది తడి ఆరక ముందే పుల్లయ్య యింటిముందు నిలబడ్డాను.

సుమారు పాటిమిద్దె వాకిట నిలువురాళ్ళ మీద పందిర. ఇంటిముందు పెద్ద గానుగ చెట్టు. వెనుక భాగానేమో వేపచెట్టు, చల్లగా వుంది వాతావరణం. పందిరి క్రింద పెద్ద క్యూ నిలబడి వుంది. ఆడా మగా అందరూ ఒకే వరుసలో నిలబడ్డారు. కొంతమంది ఆడవాళ్ళకు చంకన బిడ్డలున్నారు. కొందరికి లేరు. చూడటానికి ముక్కాలి పీట మోస్తరుగా వుంది. అయితే కాస్త ఎత్తుగా వుంది. ఆ పీట మీద కూర్చున్నాడు పుల్లయ్య. ఎర్రటి తలపాగా ...పసుపులో తడిపిన పంచెకట్టూ ... కోడి కత్తుల్లా మెలిదిరిగిన మీసాలు నొసట రూపాయ బిళ్ళంత కుంకుమ బొట్టు. చేత వేపమండ! గంభీరంగా వున్నాడు మనిషి. ఎడతెరపి లేకుండా నోరు, అంతకు మించి చేయి ఆడుతూనే వున్నాయి. అల్లంత దవ్వులో ఆ పందిరి కిందనే శిష్యవర్గం కాబోలు మూడు రంగుల నూలు దారాలు, ముప్పిరిదీసి, దారాలు పేని, ఆ దారాలకు పసుపు గుడ్డలు చుట్టి దండలు తయారు చేస్తున్నారు.

చూడముచ్చటగా వుంది వాతావరణం· చూస్తూ నిలబడ్డాను.

నారాకను గమనించాడు పుల్లయ్య. ఒక్కక్షణం కనుబొమ ముడిచాడు. మరు క్షణమే ముడి వడిన కనుబొమ్మల్ని చిత్రంగా ఎగురవేశాడు. కనుబొమ్మలెగురుతూంటే చిరునవ్వు పెదవులపై మెలికలు తిరిగింది. ఆ పరిధిలో ఆతని కను సన్నలు రాజ్యమేలుతున్నాయనిపించింది—ఓ శిష్యుడు యింట్లోకి పరిగెత్తి ఓ కుర్చీ తెచ్చివేస్తూంటే! కూర్చోమన్నట్లు సైగచేశాడు పుల్లయ్య. కూర్చున్నాను.

కుడిచేతి వేపమండ ఆడుతూనేవుంది· నోరు పోటీ పడినట్లు గొణుగుతూనేవుంది· ఆనందంతో నిండిన కన్నులు నన్ను పలకరిస్తూనేవున్నాయి. అప్పుడప్పుడూ మాత్రం 'ఓం! హ్రీం! శ్రీం!' అనిగట్టిగా అరుస్తున్నాడు. మంత్రించవలసిన వాళ్ళకు మంత్రం ...దండవేయ వలసిన బిడ్డలకు దండ ... నొసటి విభూతి కొందరికి— రక రకాలుగా సాగుతూవుంది వైద్యం! ఎడమ చేతితో తాంబూలం అందుకోవడం, అందులోని దక్షిణ డబ్బులు ఒడిలో దోపుకోవడం, పగులగొట్టిన టెంకాయ చిప్పలను జాగ్రత్తగా బుట్టలో వేయడం— క్షణం తీరిక లేదు పుల్లయకు. కన్నార్పకుండా గమనిస్తూ కూర్చున్నాను.

'క్యూ' ముగిసేసరికి పొద్దుక్రుంకింది. అప్పటికి కాస్త తెరిపిచిక్కింది పుల్లయ్యకు. పైకి లేచాడు. బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరిచాడు. కుడిచేతిని మూడుసార్లు ఝాడించాడు. 'ఇదుగో యిప్పుడే వస్తున్నా బాబూ!' అంటూ లోనికేగాడు అతడు. లేవడంతో శిష్యవర్గం ఆ ప్రదేశాన్ని శుభ్రం చేయడానికి పూనుకొంది. ఒక్కడు టెంకాయ చిప్పలగంపతో కుస్తీ పడుతుంటే మరొక్కడు అక్కడ గుట్టలా పేరుక పడిన వేపమండలు తీస్తున్నాడు. ఆనాటి సంపాదన అర్ధాంగిచేతుల్లో పోస్తున్నాడేమో పుల్లయ్య దోసిలిపడుతూండే గాజుల చప్పుడు, చిల్లర డబ్బులు దోసిల్లో పోస్తూవుండే గలగల శబ్దము శ్రావ్యంగా వినిపిస్తున్నాయి.

చిక్కంలో సంకటిముద్ద వేసుకొని చంకన తగిలించుకొని ఆవులవెంట పడుతుండిన

పెళ్ళివారు స్నానాలకు మంచి ఏర్పాట్లు చేశారోయ్!

ఆనాటి పుల్లయ్యకు ఈనాటి పుల్లయ్యకు ఎక్కడికెక్కడ ?అన్న ఆలోచనలో పడి నాకు తెలియకనే నేను నవ్వుకొంటున్నాను.

"ఏం బాబూ; నీలో నువ్వేనవ్వుకొంటుండావు? ఎక్కడికెక్కడనా ?" ఎదురుగా వేసిన సింహాసనంలాంటికుర్చీలో కూర్చుంటూ పుల్లయ్య అడుగుతున్నాడు.

అతని వంక చూద్దునుగదా!, ఇప్పుడు తలగుడ్డ లేదు. నుదుట పెద్ద కుంకుమ బొట్టు కనురెప్పలను కలుపుతూ సన్నగా మారింది. స్నానం చేసి వచ్చినట్లుంది. మల్లె పువ్వులాంటి తెల్లటి పంచె, లాల్చీతో మనిషి హుషారుగా వున్నాడు. అతడు కుర్చీలో కూర్చున్నదే తడవుగా ఓ శిష్యపరమాణువు భుజాలు పడుతూంటే మరొక శిష్యాగ్రణి కాళ్ళు పట్టుతున్నాడు.

"ఏం చెయ్యమంటావు బాబూ! చూస్తున్నావుగదా? పొద్దు మొలచింది మొదలు పొద్దుగూట్లో పడేదాక యిదీవరస! ఒళ్ళు గుల్లవుతుందంటే నమ్మండి!"— శిష్యుల చేతలకు సంజాయిషీ యిస్తున్నాడేమో గురువు అనిపించింది.

చిరునవ్వు సమాధానంగా ఆసక్తిగా అతనిని చూస్తున్నాను.

"వాడి లీలలు ఎవరికెరుక బాబూ! ఎప్పుడెప్పుడికి ఏంవేంవి? ఎందుకు చేస్తాడో వాడికే తెలియాలి. మంచి తెలివితేటలిచ్చి దానికి తగిన చదువిచ్చి, ఉద్యోగం పేరుతో మిమ్మల్ని ఊరుగాని ఊరికి తరిమాడు. బాయిలో కప్ప మాదిర నన్నిక్కణ్ణే వుండమన్నాడు. ఎవురెవురిని ఎక్కడెక్కడవుంచినా ఎవురికెట్ల బ్రదుకుదెరువు చూపించాలో వాడికే తెలుసు. కోటి విద్యలు కూటి కొరకే గదా బాబూ!"—

మనిషి మాత్రమేగాదు మాటలు కూడా బాగా తీదిగాయి.

"పూలమ్మిన చోట కట్టెలమ్మడం కష్టంగా వుంటుంది కానీ కట్టెలమ్మిన చోట పూలమ్మడంలో ఎంతో ఆనందం వుంది బాబూ!... అంతా వాడి లీల!!" నిమీలిత నేత్రాలతో చేతులు జోడించాడు పుల్లయ్య.

ఆర్థికంగానే కాదు మానసికంగా కూడా పై మెట్టుమీద వున్నాడు పుల్లయ్య. అతనిని కదిపి గతస్మృతిలో క్రిందికి దింపడానికి అంగీకరించలేదు మనసు. పరిస్థితులు

భూతవైద్యుడు

మారితే మనిషి తదనుగుణంగా తనంతట తానుగా ఎలా మారగలడో ఆలోచిస్తున్నాను. అంతలో అతని శ్రీమతి కాబోలు! రెండు కప్పుల కాఫీతో ప్రత్యక్షమయింది. ఒకటి నా చేతి కందించి తానొకటి తీసుకున్నాడు పుల్లయ్య. కాఫీ త్రాగబోతూ 'మిద్దింటి బాబే!" అని పరిచయం చేశాడు శ్రీమతికి.

ఆ రోజుల్లో ఆ పల్లెకు దిష్టిచుక్క లాగ నిలబడింది ఒక్క మిద్దె కాబట్టి మా వాళ్ళు 'మిద్దింటోళ్ళు' గా చలామణి అయ్యారు. ఇప్పుడా వూరంతా దాదాపు మిద్దెలే!— పుల్లయ్యకూడా ఓ మిద్దె వుంది. అందుకే 'మిద్దింటిబాబు' అన్న మాట అర్థరహితంగా తోచిందేమో ఆమెకు అదోరకంగా నన్ను చూస్తూ ఒక్క నమస్కారం విసిరేసి వెళ్ళిపోయింది. ఇదిలావున్నా నా మనస్సంతా పరదేసుమీదేవుంది. అందుకే అడిగాను.

గ్రీన్ సిగ్నల్!

లైసెన్సు లేని కుర్ర'కారు'
రివర్సు గేరులో పోతుందా ?
స్టీరింగు పట్టుకున్న నాన్నగారు
సడెను బ్రేకు వేస్తున్నారా ?
శిథిల సాంప్రదాయం
గతుకుల రోడ్డుమీద
ఏక్సిడెంట్లు తప్పవు కద !
కూడలిలో నుంచున్న
అభ్యుదయ ట్రాఫిక్కు సుందరి
చూపులతో
ఇచ్చినట్టుంది గ్రీన్ సిగ్నల్
దూసుకుపోవాలి కుర్రకారు
డ్రైవర్ని లెక్కచెయ్యకుండా
వేగంగా...ఇంకా వేగంగా !

— రామసూం.

"పుల్లయ్యా! పరదేసు యేమయినాడు" అని.

"ఏ పరదేసు?... ఓ! ఆ గొబ్బిళ్ళ మిట్ట కుర్రోడా! వచ్చిపోయినాడే!"

"మరి వాడి పనేంచేశావు?"

"హ్హహ్హహ్హహ్హ......" కుర్చీ నిండుకు కూర్చుని నోటినిండుకు నవ్వుతున్నాడు పుల్లయ్య.

"అదంతే బాబూ! కొన్ని కొన్ని కేసుల్ని తల్చుకొంటుంటే వద్దనుకుంటే కూడా నవ్వొస్తుంది"

"ఇంతకూ వాడి కేసేంవంటావ్?"

మళ్లీ నవ్వడాని కారంభించాడుపుల్లయ్య. అతని ధోరణి నాకు అంతుబట్ట లేదు.

"ఎందుకలా నవ్వుతావ్?"

"ఏంవని చెప్పమంటావ్ బాబూ! కొన్ని కొన్ని దెయ్యాల కత బలే యిచిత్రంగా వుంటుంది. మొగుడొల్లకపోతే ఒకరకం దెయ్యం... మొగుణ్ణొల్లకపోతే యింకొక రకం దెయ్యం... పైడు మొగుడుంటే అదిమరీ నోద్దెవయిన దెయ్యం... రేపు ఆదివారం వస్తానని మాటిచ్చాను. పోనీ! నువ్వు కూడా రారాదా బాబూ! దెయ్యాల కత సూద్దువుగానీ— పాపం! కుర్రోడు శానా దెబ్బతినేసినాడు;"

"ఏంబాబూ ఆలోచిస్తుండావు ?"

"ఏమీలేదు పుల్లయ్యా! అంతవరకు సెలవు లేదు. అయినా ఈ కేసు చూడడానికి తప్పక రావాలనిపిస్తూ వుంది — వస్తాను."

కాలం ఆగదని నిరూపించడాని కన్నట్లు ఆదివారం వచ్చింది. పుల్లయ్య నుండి నాకు పిలుపు వచ్చింది. వెళ్లాను.

ఓ శిష్యపరమాణువు సాయంతో మూట ముల్లె సర్దుకుంటున్నాడు పుల్లయ్య. తల పాగా చుట్టిన వైనము, మెలిదిరిగిన మీసాలకు మెరుగు పెట్టడము, నుదుట తీర్చిదిద్దిన కుంకుమ బొట్టు – ఆ వేషంలోనే భూతవైద్యుడు కనుపిస్తున్నాడు. మనిషిలో ఎక్కడలేని గంభీరత వచ్చింది. చేత 'సోటా కట్టె' పట్టి, కిర్రుచెప్పులు తొడిగి బయలుదేరాడు. నడిచే వెళ్దామన్నాను వద్దన్నాడు. పదిగంటల వేళ ఆ బాట మీద వచ్చిన బస్సు ఎక్కాము. నాలుగు మైళ్ళ దూరం బస్సు ప్రయాణం. ఎంతసేపని ? – కన్నుమూసి తెరిచేలోపుగా గొబ్బిళ్ళ మిట్టలో దిగాము

మా కోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్లుంది పరదేసు బాట మీద, బస్సు ఆగీ ఆగడంతోటే నడక పరుగ్గా వచ్చాడు. నన్నుజూచి ఉబ్బితబ్బిబ్బు లయ్యాడు. "నువ్వుగూడా వచ్చేసినావు గదన్నా!" అని ఆప్యాయంగా

(36 వ పేజీ చూడండి)

వారఫలం

మహేష్

23-12-1977 శుక్రవారం మొదలు
29-12-1977 గురువారం వరకు

మేషం:— మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. ప్రయాణాలు బాగుంటాయి. వృత్తిలో పోటీవారి పోటీ తగ్గుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది. స్త్రీలకు — విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

వృషభం: — ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు యేర్పడతాయి. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

మిథునం:— మీ తొలనాకు మనుష్యులే మిమ్మల్ని వ్యతిరేకిస్తారు. చికాకులు యేర్పడతాయి. వారం మధ్యలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభించగలవు. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

కర్కాటకం:— వృత్తి వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. ప్రయాణాల ఫలిస్తాయి. వారం మధ్యలో శ్రమ కలుగుతుంది. లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాలు తిరిగి బాగుంటాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుండదు. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

సింహం:— అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవం బాగుంటుంది. సజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. సాహసిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. వారం ఆఖరులో లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

కన్య:— అనుకూలమైన వార్తలను వింటారు. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు యేర్పడతాయి. మీరు యిదివరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. వినోదకాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

తుల:— ఫలితంలేని శ్రమ కలుగుతుంది. సాహసిక వ్యవహారాల్లో నష్టం రాగలదు. వారం మధ్యలో ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్సుకొంటారు. స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి. విలాస వస్తువులు కొంటారు.

వృశ్చికం:— భాగస్వాములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. మీ ఆలోచనల ఫలిస్తాయి. వారం మధ్యలో ఆందోళన కలుగుతుంది. మీ ప్రయత్నాలకు ఆటంకాలు వస్తాయి. వారం ఆఖరులో వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుండదు. పోటీవారిలో గౌరవం లభించగలదు.

ధనుస్సు:— అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. వృత్తిలో పోటీవారి పోటీ పెరుగుతుంది. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. వారం ఆఖరులో చేజిక్కిన అవకాశాలు కూడా జారిపోవచ్చును. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఆడంబరం కోసం వ్యయం జరుగుతుంది.

మకరం:— నూతన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. విద్యావైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. మీ కార్యక్రమాలకు మార్పుల వస్తాయి. పోటీవారితో వాదప్రతివాదాలు తగవు. ఆర్థిక వ్యవహారాల బాగుంటాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. శుభకార్యాల విషయంలో అభివృద్ధిని సాధిస్తారు.

కుంభం:— మీ కార్యక్రమాలు హడావుడిగా ఉంటాయి. బంధుమిత్రులను కల్సుకొంటారు. వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగుంటుంది. సాహసిక వ్యవహారాలులాభిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. స్త్రీలకు — [illegible]నకార్యాలు నెరవేరతాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మీనం:— వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమోటాలు తగవు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ప్రయాణం ద్వారా కార్యసాధన చేయగలరు. స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

చేతులు పట్టుకొన్నాడు. ఆ మీదట శిష్య పరమాణువు చేతుల్లోని మూట నందుకొన్నాడు. అతడు ముందు మేము వెనుకగా —ఆతని యింటికి వెళ్లాము.

బాట ప్రక్కనే మూడంకణాల పూరిల్లు. అదేసైజు పూరిల్లు ఎదురుగా పశువుల కోట్టము. ఈ రెండింటినీ వేరుచేస్తున్నట్లు యింటిముందర చింతచెట్టు – పశువుల కొట్టంలో వో నడితరం మనిషి చెత్త తట్ట కెత్తుతూ వుంది. ఇంచు మించు ఆ వయస్సు మనిషి ఎద్దులకు కుడితి తాపుతున్నాడు. బహుశా పరదేసు తల్లిదండ్రులై వుండవచ్చు. పరదేసు గబగబా వెళ్లాడు. మూట నింట్లో పెట్టాడు. వో నులక మంచాన్ని తెచ్చి చింతచెట్టు కింద వేశాడు. కూర్చున్నాము. శిష్యపరమాణువు బారెడు

భూతవైద్యుడు

(14వ పేజీ తరువాయి)

దూరంలో సవినయంగా నిలబడ్డాడు. అంతలో వో అమ్మాయి దాహానికి మజ్జిగ తెచ్చింది. పల్లెటూళ్లో...అందులో మూడంకణాల పూరింట్లో వుండవలసిన ఆకారంగా తోచలేదు. కోటేరేసి నట్లున్న ముక్కు ... చారడేసి కండ్లు...చక్కని పలువరస—చూడముచ్చటగా వుందా అమ్మాయి. పరదేసు భార్య కాబోలు. పరదేసును, ఆ అమ్మాయిని ప్రక్కన ప్రక్కన నిలిపితే ఈడూ జోడూ యేరికోరి కూర్చినట్లుంది. మరి యిదేమి మాయదారి రోగమో ?

"చూడు పరదేసూ ! ఆ పొద్దు చెప్పినవన్నీ తయారుచేసి పెట్నావా ?" పుల్లయ్య ప్రశ్న.

తయారు చేసి వుంచినట్లు తలాడించాడు పరదేసు.

"తీసుకురా !" భూతవైద్యుని ఆజ్ఞ.

వో సుమారు పాటి మూటను దెచ్చి ముందుంచాడు పరదేసు. మూట విప్పాడు.

"ఇదో యివ్వి నవధాన్యాలు. ఇవి తొమ్మిది నిమ్మకాయలు. ఇది కర్పూరం, ఇది గుగ్గిలం ఇదో ఈ పొట్లం సాంబ్రాణి. ఇవ్వి మూడు రకాల పొళ్లు. ఇది మూడు రకాల దారాలు, ఇది రాగిరేకు..." యిలా పేరు పేరున ఒక్కొక్క వస్తువు తీసి చూపించాడు పరదేసు. శిష్యపరమాణువు సరిచూసు కొంటున్నాడు.

"ఇవ్వుండనీ! ... బెత్తా లెక్కడ ?" భూతవైద్యుడి ప్రశ్న.

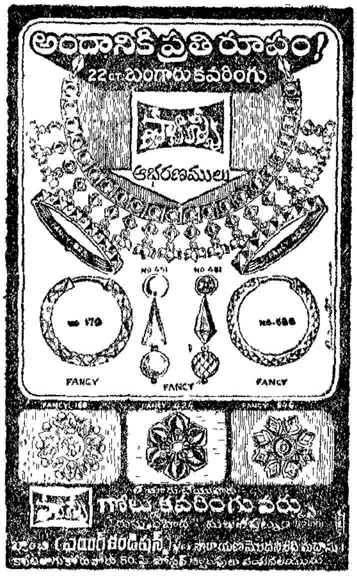

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఏజన్సీలు ఇవ్వబడుచున్నవి

VIJAYA : MPM

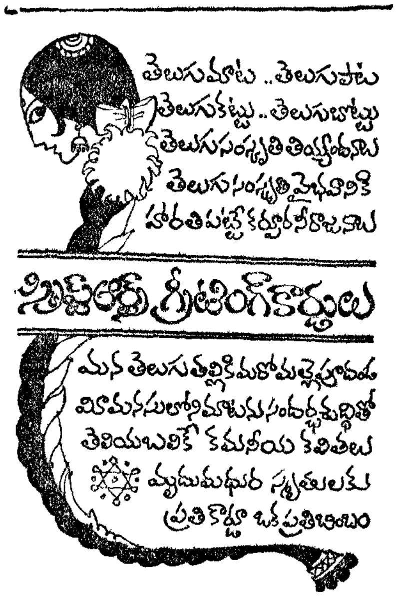

శుభవార్త

నాడీపరీక్ష, దీర్ఘరోగ నిపుణులు

డా. ఎస్. ఎస్. రావు, M.B.H., R.M.P.

గారిని సంప్రదించండి

రావూస్ ప్రోడక్ట్సు & క్లినిక్,

చింతలబస్తీ, 6–2 961, ఖైరతాబాదు,

హైదరాబాదు 500004 (ప్రీమియర్ కేఫ్ సందులో)

శరీర బలహీనత, పూటగా పెరుగుటగాని, చిన్నప్పటినుండి ఎన్నిగానుండి ఏమందువలన లావు కాకపోవుట అంగములు వుండవలసిన సైజులో వుండక పోవుట, నరములబలహీనత, మానసిక వ్యాధులు, ఫిట్సు, భయం, గుండె దడ, రక్తప్రసరణ ఎక్కువగావడం లేక తక్కువగావడం, సర్పపదములగు దగ్గులు, ఉబ్బసం, పొత్తి కడుపు ఎత్తుగా పెరగడం, జలోదరం కడుపునొప్పి, గ్యాస్ట్రిక్ ట్రబుల్స్, లివర్ జబ్బులు, కడుపులో గాలి చేరుట, స్త్రీల ముట్టు కట్టునొప్పి, క్షయవ్యాధి [ఏ రంగైనాసరే] మూత్ర వ్యాధులు, మూలశంక, వరిబీజం, సుఖవ్యాధులు, స్త్రీలకుగాని, పురుషులకుగాని ఒకరిపై ఒకరికి విముఖత, పిల్లలు లేకపోవుట, వీపునొప్పి, నడుమునొప్పి, కీళ్ల వ్యాధులు, వాపు, నీరుచేరుట, చర్మవ్యాధులు, పుండ్లు, ఎక్కడైనాచర్మము దళసరి ఎక్కుట, బోదవాపు, జ్వరం, పక్షవాతం, మొదలైన వ్యాధులు దీర్ఘ వ్యాధులుగా పరిణమించినపుడు మాత్రమే వీరు చికిత్సచేయుదురు. తరుణ వ్యాధులు వీరు తీసుకోరు.

సంప్రదించు కాలము : ఉ. 7 గం. నుండి సా. 5 గం. వరకు.

పరీక్ష ఫీజు రు. 12/–. చికిత్సకు అదనం.

క్యాంపు: డిశంబరు నెల 4వ తేదీ : కర్నూలు: రవిప్రకాశ్ లాడ్జి—5వ తేదీ : అనంతపురం: హోటల్ సప్తగిరి—6వ తేదీ: గుంటకల్: శ్రీలాడ్జి : 7వ తేదీ కడప : ప్రతాప్ లాడ్జి స్టేషన్ రోడ్—8వ తేదీ : తిరుపతి: భీమాస్ అనెక్స్ లాడ్జి— 9వ తేదీ : మదనపల్లి : శ్రీలాడ్జి— 10వ తేదీ : చిత్తూరు : M. S. R. లాడ్జి, 11, 12 తేదీలు, మద్రాసు: కోమలవిలాస్, 5 ఫ్రాన్సిస్ జోసఫ్ స్ట్రీట్, (జి.టి.)— 13వ తేదీ : నెల్లూరు : రాఘవ విహార్— 14వ తేదీ : ఒంగోలు : అభిలాష్ లాడ్జి—15వ తేదీ : గుంటూరు : ఉడిపి శ్రీకృష్ణభవన్, స్టేషన్ రోడ్— 16, 17, తేదీలు వైజాగ్ బృందావన్ లాడ్జి, డాబాగార్డెన్స్ — 18, 19 తేదీలు . రాజమండ్రి: శాంతి నివాస్ లాడ్జి—20వ తేదీ, కాకినాడ : శాంతినివాస్ లాడ్జి, గవర్నమెంటు హాస్పిటల్ ఎదుట— 21వ తేదీ : ఏలూరు : హోటల్ మధులత— 22, 23 తేదీలు : విజయవాడ : మాడరన్ కేఫ్, గాంధినగర్— 24వ తేదీ : ఖమ్మం : మయూర్ కేఫ్ (శేష్ మహల్ లాడ్జి) 25వ తేదీ : వరంగల్ : నటరాజ్ హోటల్—26వ తేదీ నుండి హెడ్డాఫీస్.

SWASTIK

భూతవైద్యుడు

“ఇదో యివ్వి సింత బరికెలు. ఇవ్వీఁ బరికెలు…” అంటూ రెండు కట్టలు తెచ్చి ముందుంచాడు పరదేసు. ఒక చింత బరికె అందుకొన్నాడు భూత వైద్యుడు. గాలిలో ‘ఛళ్’ మనిపించాడు ఆ బెత్తాన్ని.

“హ్హాహ్హాహ్హా … బాగున్నాయ్. ఈః దెయ్యాలుండాయి చూడు బాబూ ! కొన్ని మంత్రాలకు లొంగుతాయి, కొన్ని దెబ్బలకు పొంగ కారుస్తాయి. ఇంకొన్ని వుంటాయి అవి భలే మొండివి. వాటితో యీగడంవే శానాకష్టం !” — వైద్యుడు బిగ్గరగా చెబుతున్నాడు. నేను శ్రద్ధగా వింటున్నాను. నా కంటే శ్రద్ధగా మరోవ్యక్తి తలుపు సందు నుంచి తొంగి చూస్తూ వింటున్నట్లు నా కంటే ముందుగా భూత వైద్యుడే గమనించి నట్లుంది. అందుకేనేమో మరీ ధీమాగా చెప్పుకు పోతున్నాడు.

“ఈః మధ్య తూర్పున పొరకపల్లె పక్కన పోడుజేనులో ఒక కేసు తగిలింది. ఒక ఆదివారం మంత్రం వేసి వచ్చినాను. ఏఁవీ లాభం లేకపోయింది. ఆ మరసటి ఆదివారం సందెడు చింతబరికెలు, ఈఁత బరికెలు తుక్కుతుక్కయి పొయ్యినాయి. ఉహూఁ! కూలు కుదరలా ! మూడో వారం యిదంతా లాభంలేదని ఏకంగా రక్ష తగిలించినా !”

“అంటే !”—ఆతురతగా అడిగాను.

“రక్ష అంటేనా ?” — హ్హాహ్హాహ్హా … అని తన సహజ ధోరణిలో నవ్వి. జోలె నుండి మూడు రాగి రేకులను తీసి చూపించాడు. ఒక్కొక్క రాగిరేకు ఒకటిన్నర అంగుళం చతురస్రాకారములో వుంది. ఒక రేకు మీద ‘వోం’ అని, మరో రేకుమీద ‘హ్రీం’ అని మూడవదాని మీద ఆంజనేయుని బొమ్మ వున్నాయి.

“వీటినేం చేయాలి ?” — సందేహంగా అడిగాను.

“ఏంచేయాలా ? … సింత నిప్పుల్లో ఎర్రంగా కాల్చి రొండు బుజాల మింద రొండు నొసటొకటి ముద్దర్లు యేశావంటే నా సావిరంగ యింక జన్మంలో సోకిందా దెయ్యం సోకమంటే!”—

“పొరకపల్లెలో నిజంగా ఈః పని చేశావా ?”

"వెళ్లి చూడరాదూ నీకే తెలుస్తుంది!"

అంతలో పరదేసు వచ్చి భోజనానికి లెమ్మన్నాడు. అక్కడికి దెయ్యాల కథ ఆగింది. పాపం! పరదేసు వున్నంతలో తగు జాగ్రత్త తీసుకొన్నాడు. నేను తింటున్నంత సేపూ నా ప్రక్కనే నిలబడ్డాడు. 'ఏదో పేదోళ్ల బతుకులన్నా! ఎట్లుందోయేంవో!' అని మాటి మాటికి సంజాయిషీ చెప్పాకుంటున్నాడు. వాళ్ళు పెట్టిన దానికంటే చూపిన ఆప్యాయత ఎక్కువగా వుంది. అందుకేనేమో చాలా తృప్తిగా తినినట్లని పించింది. భోజనాలయ్యాయి. వైద్యుడు చింతచెట్టు కింద నులక మంచం మీద నడుం వాల్చాడు. నేను పరదేసు తల్లిదండ్రులతో పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాను.

సరిగ్గా మూడు గంటలకు లేచాడు వైద్యుడు. రాహుకాలం రాబోతూందని తొందర చేశాడు. మూడు బావుల్లో మూడు బిందెల నీళ్ళు తెప్పించాడు. ఆ నీళ్ళు కలబోసి స్నానం చేశాడు. మళ్లీ వేషధారణ యధా విధంగా చేసుకొన్నాడు. ఈ పర్యాయం ఎవ్వరెవ్వరో తన మంత్రశక్తికి ముగ్ధులైన వాళ్ళు యిచ్చిన పతకాలను జాగ్రత్తగా తగిలించుకొన్నాడు. సామానులన్నిటినీ తీసుకొని బయులుదేరమని పరదేసుకు పురమాయించాడు. శిష్యుడు, పరదేసు చెరి కొంతగా సామానులు నెత్తికెత్తుకున్నారు. నలుగురము బయలుదేరాము. ఊరికి ఉత్తరంగా వో పెద్ద మామిడి తోపు. ఆ తోపులో ప్రవేశించాము. ఆ తోపంతా కలియతిరిగి నడ్డిక్కుల చదరంగా వున్న వో స్థలాన్ని నిర్దేశించాడు పుల్లయ్య. ఆ స్థలాన్ని పారతో చెక్కి శుభ్రం చేయమన్నాడు. పరదేసు పార చేతబట్టి చెక్కుతూవుంటే మేము మామిడి చెట్టు నీడలో విశ్రమించాము. శిష్యపరమాణువు సామాన్లు విప్పి సరిచూసుకొనడములో నిమగ్నుడైనాడు. వైద్యునిలో గంభీరత రాను రాను హెచ్చిపోతూ వుంది. అందువల్ల నేను కేవలం ప్రేక్షకుడిగా నిలబడి పోయాను.

పరదేసు ఆ స్థలాన్ని కసవు గ్రట్టా చెక్కి శుభ్రం చేశాడు. పుల్లయ్య పైకి లేచాడు. ఇటు తొమ్మిదటు తొమ్మిదడుగులు కొలిచాడు. ఒక్కొక్క మూల ఒక్కొక్క ముష్టి మేకును దించమన్నాడు. నాలుగు మూలల్లో నాలుగు ముష్టి మేకులు ఆ ముష్టి మేకుల్ని చుట్టి మూడు రంగుల దారాలు తొమ్మిదడుగుల చతురస్రం తయారయింది. మళ్లీ మూడు బావుల నీళ్ళు తెప్పించాడు. ఆ చతురస్రములో నీళ్ళు చల్లాడు. ఆవుపాలను ప్రోక్షించాడు. పంచితాన్ని ప్రోక్షించాడు. పసుపు నీళ్ళు చల్లాడు. ఆ తరుపాత ఆ చతురస్రములో తాను ప్రవేశించాడు. మూడు మూకుళ్లలో మూడు రంగుల పొళ్ళు ముందుంచాడు శిష్యపరమాణువు. ఏపుగా పెరిగిన మామిడి చెట్లతో అక్కడక్కడ పూల మొక్కలతో అందంగా వుండే ఆ తోట చూచి వద్దామని అలా బయలుదేరాను.

పొద్దు గూట్లో పడింది. గోరువంకలు, చిలుకలు, మామిడిచెట్ల మీద చేరి గోల చేస్తున్నాయి. సంజ చీకటి నల్దెసల ఆవరించింది. నేను తోటంతా తిరిగి, ఆ మీదట ఆ పరిసర ప్రాంతాల్లో పొలంగట్ల మీద నడిచి వాతావరణములోని ప్రశాంతతను గుండెల్లో నింపుకొని మళ్లీ వైద్యుని కడకు వచ్చాను.

వైద్యుడు చతురస్రం బయట నిలబడి తీవిగా చూస్తున్నాడు. ఎడమచేత కుడి మీసాన్ని మెలివేస్తున్నాడు. ఏదో సాధించిన తృప్తి ఆతని కన్నుల్లో ప్రతిఫలిస్తూ వుంది. శిష్యపరమాణువు నోటి కడ్డంగా గుడ్డ కట్టుకొని నిమ్మకాయల్ని నాలుగు దబ్బలుగా కోసి కుంకుమ తురిమి దిక్కొకటిగా పెడుతున్నాడు. అల్లంత దవ్వులో తడి బట్టలతో తల వాల్చి కూర్చొని వుంది దెయ్యం. అదే పరదేసు పెళ్లాం. మూడు నల్ల కోళ్లను అప్పుడే యింటి నుండి తెచ్చినట్లుంది పరదేసు. పారిపోకుండా కాళ్ళు గుధి కట్టుతున్నాడు. వైద్యుని ప్రక్కన నిలబడి చతురస్రం వైపు చూశాను. నా కన్నులను నేనే నమ్మలేక పోయాను. వైద్యుని ప్రతిభ మీద ఈర్ష్య పుడుతూ వుంది. సంజీవి పర్వతాన్ని అరచేతబట్టి ఆగమేఘాల మీద వస్తున్న ఆంజనేయ స్వామిని అద్భుతంగా తీర్చిదిద్దాడు. మూడు పొళ్ళు అంటే బొగ్గుపొడి, ముగ్గుపిండి, యిటుకరాతి పొడిని మాత్రమే వాడుకొన్నాడు. నిజంగా ఎంత బాగుందో! ఈ కళ ఆతని కెలా అబ్బిందో? అని నేనాశ్చర్య పడుతూంటే—ఆతడు పసుపు కుంకుమ చేతికందు కొన్నాడు. పై మెరుగులు దిద్దుతున్నాడు.

జాముర్రాత్రి కావచ్చింది. పల్లెప్రాంతాలు కదా? అప్పటికే ప్రశాంత వాతావరణం నెలకొనింది. అమావాస్య దగ్గరిరోజులేమో? కన్ను పొడుచుకున్నా కనుపించని చిమ్మ చీకటి దట్టంగా వ్యాపించింది. ఆ చీకట్లో నిజంగానే మామిడిచెట్లు దెయ్యాల్లాగా కనుపిస్తున్నాయి. వాటిమీద గోరువంకల, చిలుకల అలకిడేమాత్రం లేదు.

మళ్లీ మూడు బావుల నీళ్ళు మూడు బిందెలు ఆమె నెత్తిన పోయించాడు. ఆంజనేయస్వామి ముందు కూర్చోబెట్టాడు. అష్ట దిక్పాలకులకు హారతి పట్టినట్లుగా ఎనిమిది దిక్కుల్లో దిక్కుకు గచ్చకాయంత కర్పూరం ముట్టించాడు. ఆ కర్పూరం ఆరకుండా

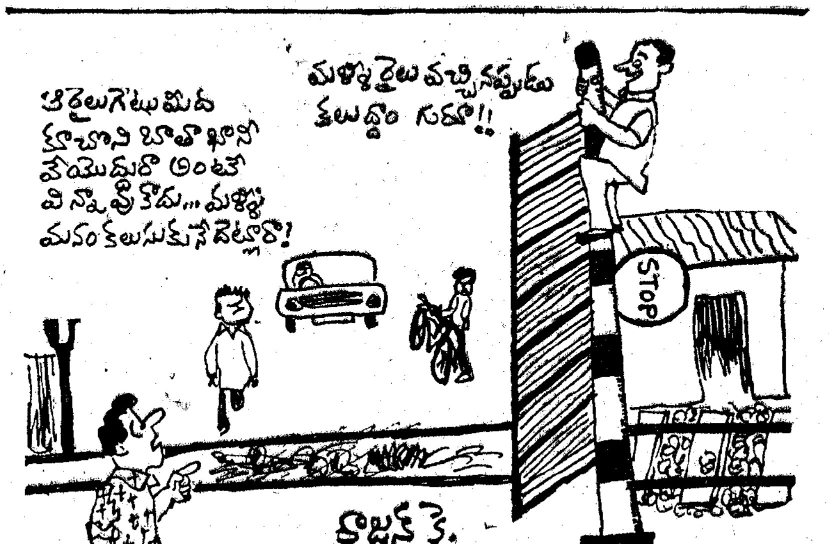

చూసుకోమన్నాడు. ఆ ప్రశాంత వాతావరణములో, ఆ చిమ్మ చీకట్లో, కర్పూరం వెలుగు, ఆ వెలుగులో ఎంగు రంగుల ఆంజనేయస్వామి, తల పైకెత్తి చూస్తే కుండతో కుమ్మరిస్తున్నట్లు చిమ్మచీకటి— గుండెలు జలదరిస్తున్నాయి. పుల్లయ్య వేపమండ చేతికందు కొన్నాడు. "శ్రీ ఆంజనేయం! ప్రసన్నాంజనేయం!!" అని బిగ్గరగా ఆరంభించి ఆపై నిలికి లేకుండా గొణుగు కున్నాడు. పరదేసు చేతులు కట్టుకొని భయ భక్తిగ నిలబడి వున్నాడు. ఏ సమయములో గురువర్యునికి ఏ మవసర మవుతుందో అంది వ్వడానికి శిష్య పరమాణువు సిద్ధంగా వున్నాడు. "ఒరే!...బిడ్డా...! నీ యాటలు నా దగ్గిర సాగవురో ... మూటా ముల్లె సర్దుకోరా! వచ్చినదారి పట్టిపోరా! ... నేమంటే నీ వాత పట్టిస్తారో!..." పరదేసు గొర్రె ఊగడాని కారంభించింది. ఊరికే వూగడంలేదు. ఊగుతూ రాగం అందు కొంది.

పుల్లయ్య నవ్వుగా నవ్వుకొంటున్నాడు.

"నీ యబ్బ లాంటోళ్ళను చూశానురో! నా జోలి కొచ్చేదానికి నీ తాతలాంటోళ్ళ తరంగాలేదురో! నీ యాటలింక మూట కట్టురో!" రాగం కొనసాగుతూనే వుంది. మంత్రమూ కొనసాగుతూనే వుంది.

"మంత్రాలకు చింతకాయలు రాలవురో కొడకా!"...

"ఏయ్! రాలవా! అయితే చూడు నా తడాఖా!" — తోక తొక్కిన త్రాచులా పైకి లేచాడు పుల్లయ్య. కన్నులు నిప్పులు క్కుతున్నాయి. తోపు దద్దరిల్లేలా నవ్వాడు. నవ్వుతూ చెంబులోని మూడు బావుల నీళ్ళు చేరెడు తీసుకొన్నాడు. 'హాం' అని బిగ్గరగా అరుస్తూ నేలమీద చల్లాడు.

ఆశ్చర్యం!

అరఫర్లాంగు దూరంలో ఉన్నట్లుంది వెలిగిన మంట మండి ఆరిపోయింది! 'క్రీం' అని అరుస్తూ నేలమీద మళ్ళీ చేరెడు నీళ్ళు కొట్టినట్లు చల్లాడు. గప్పున మంట మండి ఆరిపోయింది. 'హ్రీం' అని అరుస్తూ మళ్ళీ నీళ్ళు చల్లాడు. మళ్ళీ గప్పున మంట మండి ఆరిపోయింది.

ఆ వాతావరణంలో నాకె పళ్ళు టకటకా యనింది!

"ఏయ్! చూశావా నా మంత్రశక్తి!...

భూతవైద్యుడు

శాకినీ ఢాకినీ భూత భేతాళాది మహాదుష్ట గ్రహాల పాలిటికి ఉన్నాడు! ఉన్నాడు!! నా స్వామి ఆంజనేయస్వామి!—వీరాంజనేయ స్వామి!... రేపీ పాటికి ఈ మనిషిని వదలక పోతివో నీ వాత పట్టి గొట్టిస్తా! చింత బరికెలతో, ఈత బరికెలతో నీ యీపు సితగ్గొటిస్తా! ఖబర్దార్!" గుండెలదిరేటట్లు ఆవేశంలో అరిచాడు పుల్లయ్య.

దెయ్యం కూడా హడలి నట్లయింది. సొమ్మసిల్లి పడిపోయింది.

ఏదో ముంచుక పోయినట్లు శిష్యపరమాణువు గురువుగారి చేతికి నిమ్మకాయ లందిస్తూంటే - ఒక్కొక్క కాయ నే

ప్ర తి క్రి య

ప్రాణం పోసే నీరూ, గాలీ
ప్రాణం తీస్తే యేం చేయాలి ?
ప్రకృతికి మనిషి లోకువయేనా ?
ప్రకృతిని గెలిచే రోజొచ్చేనా ?
ప్రజ త్వరలో విజ్ఞానప్రభలను
వెలిగింపగలరు
ప్రస్తుతి ప్రళయ ప్రశ్నానికి ప్రతిక్రియను
చేయగలరు.

— దా శ ర థి.

పిండుతూ దిష్టి తీశాడు. కర్పూరంతో దిష్టి తీశాడు. తొమ్మిది కొబ్బరికాయలు కొట్టి దిష్టి తీశాడు. గంపెడు బొరుగులు, సెనగలు పరదేసు చేతుల మీదుగ ఆ తోటంతా చల్లించాడు. ఆహారాతురులైన పిశాచి బృందానికి ఈ బొరుగులు ఆహారమట! — ఇంతపని జరుగుతున్నా పుల్లయ్య నోరు ఆగకుండా పడుతూనే వుంది. కడసారిగ వో కోడిని చేతి కందించాడు శిష్యపరమాణువు.

ఆ కోడిని చేతికందు కున్నాడు పుల్లయ్య. రౌద్రాకారం దాల్చాడు. కోడి కాళ్ళు రెంటిని చేర్చి పట్టుకొన్నాడు. మూడుసార్లు బొమ్మకు, అటుపై మూడుసార్లు దెయ్యం సోకిన అమ్మకు దిగదీశాడు. కసుక్కుమని గొంతు కొరికాడు. రక్తం చిమ్మిన గ్రీవతో చిమ్మినట్లు కారుతూ వుంది. ఆ రక్తంతో నాలుగు దిక్కుల్ని అభిషేకించాడు. ఆ కోడితో మళ్ళీ దిష్టి తీశాడు మూడుసార్లు దిగదీసి! ఆ తరువాత విసిరి అవతల పారేశాడు.

మళ్ళీ ఒక కోడిని చేతికందించాడు శిష్య పరమాణువు. దాని గొంతూ కొరికాడు. రక్తాన్ని నాలుగు దిక్కులా చల్లాడు. దాంతో దిష్టి తీశాడు మూడుసార్లు దిగదీసి, అటుపై అవతల పారేశాడు. మూడవకోడిని అందించాడు శిష్యుడు. దాని గతీ అంతే అయింది. అప్పటికి శాంతించినట్లు కనబడ్డాడు పుల్లయ్య.

"పరదేసూ!" — గంభీరంగా పిలిచాడు పుల్లయ్య.

అల్లంత దవ్వులో వున్న పరదేసు అడుగులో వచ్చి నిలబడ్డాడు 'ఆజ్ఞ' అన్నట్లుగ.

"సామగ్రి సర్దుకో! తిరిగి చూడకుండా తీసుకపో! రేపీ నాటికి దిగకుంటే వచ్చి చెప్పు!"—ఆజ్ఞాపించాడు పుల్లయ్య.

ఆదరాబాదరా సామానులు సర్దుకొన్నాడు పరదేసు తడిసి ముద్దయిన ముద్దరాలిని లేపి నిలబెట్టాడు. ఆమె అతని భుజంమీద వాలిపోయింది. మెల్లగా నడిపించుకుంటూ ఇంటివైపు బయలుదేరాడు, చూడముచ్చటగా వుంది వాళ్ళిద్దరినీ!—

పరదేసు ఆ తోట కంచె దాటే వరకు చూస్తున్నాడు శిష్యపరమాణువు. తోట దాటి బయట పడ్డాడో లేదో - మూడు కోళ్ళను చేర్చి గుదిగట్టాడు. కొబ్బరికాయ చిప్పలు, తాంబూలాలు, అందులో దక్షిణలు గబగబా సర్ది మూట గట్టాడు వస్తూ తెచ్చిన వైద్యపు మూట, యిక్కడ చేరిన మూట, మూడు కోళ్ళ— మోయలేని బరువయింది శిష్యునికి. అయినా తప్పదు. నాకు నోట మాట రాలేదు. ముగ్గురూ బయలు దేరాము. అంత రాత్రిపూట కొంపచేరడానికి నడక తప్పితే గతిలేదు. బాటమీదపడి నడుస్తున్నాం. ఎవరూ మాట్లాడటం లేదు. ఫర్లాంగు దూరం వెళ్ళేసరికి బాట ప్రక్కనున్న చెట్లు మాటున అలికిడయింది. చూద్దుము గదా? చెట్లమాటున నుండి మడివేలు మునిగాడు వస్తున్నాడు. వాని ఒకచేత గివిటే వుంది. మరొకచేత కిరసనాయిలు ముంత ఉంది.

"ఈదరకాడ యిక్కడేం చేస్తున్నావు మునెయ్యా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాను.

ఆ మాటతో పుల్లయ్య నవ్వుతున్నాడు. మడివేలు మునిగాడు విరగబడినవ్వుతున్నాడు వీళ్ళిద్దరూ నవ్వడంతో శిష్యపరమాణువు చిన్నగా నవ్వుతున్నాడు నేనే అందరిలో తేల మొగమేసింది!

"అదిగాద్సామి అంత మాత్రం తెల్సుకోక పోతే యెట్లా?... నేను బూతంపు. వాడొ యిద్దుడూ!

"ఎట్లా?"

"ఎట్లంటే అదట్లనే! నాది ఆట... వాడిదిమాట!"

వీడి ఆట వాడి మాటను గురించి ఆలో చిస్తున్నాను.

"మీరన్నా నాయం జెప్పండి సామీ! బూతానికి పనిజాస్తి లేకుంటే వయిద్దుడికి పనిజాస్తి! మాటతో కూడా మంట మండించి ఆర్పేదంటే మాట్లా!"

'హోరి వీళ్లదుంపతెగా!' అనుకొనేసరికి నోట మాట రాలేదు.

"సామీ!సామీ! ఎప్పడూ రొండు కోళ్లిడే కొట్టేస్తా వుండాడు. ఈసారి మీరన్నా సిపార్సు చేసి రొండు నాకీమనండి. బొంతో నొడ్డువాగులో యిప్పసారాయి అప్పటంగా దించుండా! కోడి కూరకు సారాయికి నా సావిరంగా! బలే రంజుగా వుంటాది!"

ఆ మాటతో పుల్లయ్య కూడా నవ్వు తున్నాడు. శిష్యపరమాణువు చిన్నగా నవ్వు తున్నాడు. ఈసారి అందరికంటే బిగ్గరగా నవ్వింది నేను!

* * *

ఆ మరునటి రోజు బస్సుమీద బయలు దేరాను. ముప్పై యేండ్ల తరువాత పుట్టిన వూళ్లో మూన్నాళ్ళు గడిపిన తృప్తితో బయలుదేరాను. గొబ్బిళ్లమిట్టలో బస్సు ఆగింది. ఎవరో దిగుతున్నట్లుంది. నాకు తెలియకనే నా చూపు పరదేసుయింటి వైపు మళ్లింది. చింతచెట్టు కింద నులక మంచంమీద చిలుకా గోరువంకల్లాగ పరదేసు ఆతని పెళ్లాం కంటబడ్డారు. ఆ చెట్టు మీదనే రెండు పిచ్చుకలు ముక్కు ముక్కు మోటించి మురిసిపోతున్నాయి! 'ఔరా! పుల్లయ్యా!' అనుకొనేసరికి బస్సు కుదుపుల్లో ఎగిరిపడిన మనసు, కుదుట బడింది బస్సు సాఫీగా సాగిపోతూంటే.

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యం!

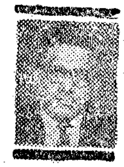

హస్త ప్రయోగం, అంగము చిన్నదై అవసర కాలమందు అసంతృప్తి, శుక్లనష్టము, నపుంసకత్వము, హెర్నియా, చర్మవ్యాధులు, పోస్టు ద్వారా కూడా వైద్యం చేయబడును. వరిబీజము (బుడ్డ), మూత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్ లేకుండ. రండి.

డా॥ దేవర, ఫోన్ 551,
మద్రాసు-17.

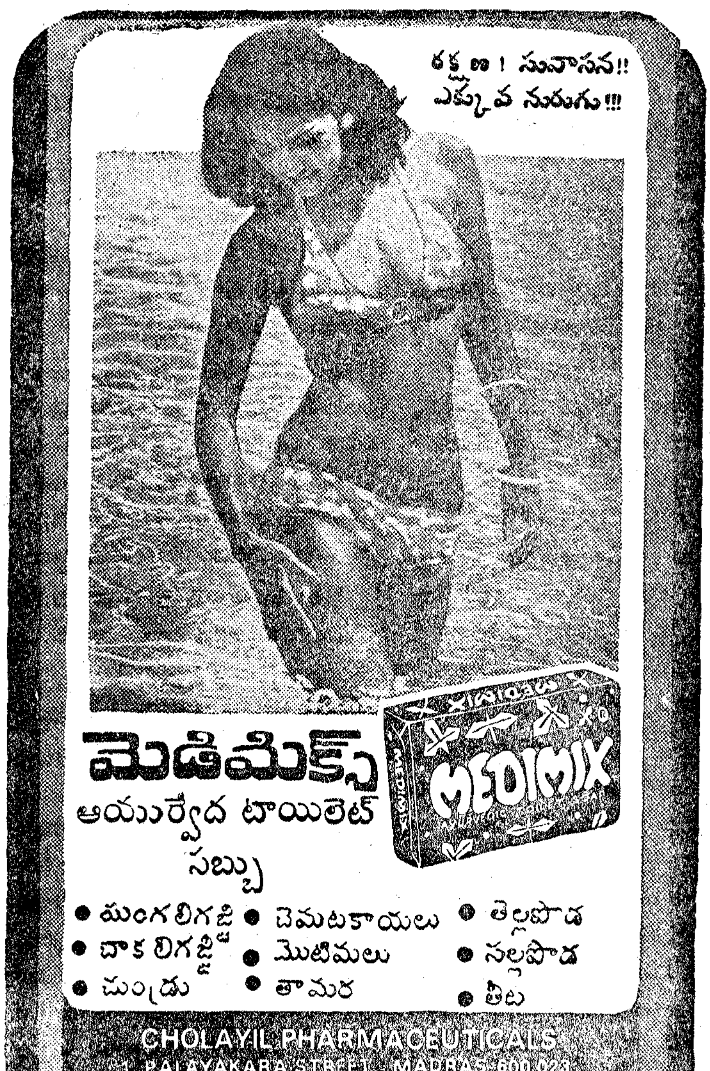

SUBHODAYA

పై వారమే!

రాగమాలిక

సీరియల్